

Onder de leden

René Meister

René Meister is sinds dit voorjaar op voordracht van de VCTN auteursbestuurslid van Buma/Stemra. De componist en tekstschrijver heeft als bestuurslid een roerige tijd achter de rug: van gesteggel over de distributie van online-vergoedingen tot het recente vertrek van Buma/Stemra-directeur Hein van der Ree. Ondertussen werkt Meister met BEARproject aan een theaterproject over eenvoud als basis van levensvreugde.

Waar ben je momenteel mee bezig?

Sinds mei maak ik deel uit van het Buma/Stemra-bestuur. Toevallig nét de maand waarin de algemene ledenvergadering (alv) op een hete middag besloot dat het salaris van directeur Hein van der Ree onder de WNT-norm valt. Een motie waar je je als bestuur aan hoort te houden. Van der Ree vond die reductie niet op zijn plaats. Nu vertrekt hij per 1 februari. Dat is kort dag. Op dit moment zetten we alle zeilen bij om een opvolger te vinden. Het afscheid van Van der Ree betreuren we: hij heeft goed werk verricht. Hoewel ik achter de motie van de alv sta, heeft Van der Ree zeker het recht daar anders over te denken. Is Buma/Stemra een semipublieke organisatie en daarom verplicht een Balkenendenorm te handhaven? Daar kun je over twisten. Aan de andere kant begrijp ik ook de morele verontwaardiging over zijn forse jaarsalaris: je beheert geld van anderen, een 'vet'

inkomen past daar niet zo goed bij. De salariskwestie is voor mij een zaak met veel kanten. De complexiteit hiervan is exemplarisch voor het bestuurswerk. Dat maakt het ontzettend boeiend. Mijn kijk op sommige kwesties is nu breder en genuanceerder. Neem het innen en verdelen van de online-vergoedingen. Buma/Stemra krijgt kritiek van auteurs op de verdeling van de inningen. Nu is die distributie nog niet goed, dat is waar. Daar zitten we als bestuur ook bovenop: het is voor ons echt een topprioriteit. Maar Buma/Stemra van alles en nog wat verwijten is net iets te gemakkelijk. Voor een goede distributie heb je goede data nodig. Deze data komen niet uit de lucht vallen: online-bedrijven moeten die leveren. Dat verzamelen is extra werk voor hen, niet elk online-bedrijf heeft daar zin in. Dat proberen we nu vlot te trekken. Intussen ben ik in deze roerige tijden ook volop bezig met onze BEARstudio en ons BEARproject. Samen met Eric

Blom en Angelo van den Burg maak ik naast cd's ook multimediatproducties, onder meer voor SBS, KLM, Endemol, Heineken en diverse kleinere instellingen. We hebben net een soundtrack gemaakt voor een documentaire over beeldend kunstenaar Ronald A. Westerhuis. Als het meezit gaat de documentaire dit voorjaar in première in Filmtheater Fraterhuis in Zwolle. Daarnaast broeden we op een theatervoorstelling rond het thema 'eenvoud'. Eenvoud in de zin van: we worden teveel opgeslokt door bezigheden en verplichtingen die niet bijdragen aan ons levensgeluk en onze tevredenheid. De multimediashow maakt een vuist tegen de continue stroom aan prikkels waaraan je, als je niet oppast, wordt blootgesteld. Als je bijvoorbeeld niet meteen een appje terugstuurt, wordt bij wijze van spreken gelijk 112 gebeld. Niet meedoen aan sociale media staat gelijk aan jezelf sociaal opheffen. Een gotspe. Het elkaar voortdurend opjagen is

fnuikend voor de levensvreugde. Met die boodschap gaan we het theater in. We onderzoeken nu prachtig filmmateriaal over de Inuit die leven in Groenland en Canada. Erg bruikbaar materiaal. Facebook is in geen velden of wegen te bekennen. Heerlijk.

Wat zijn je ervaringen met de bond?

De VCTN steunt mij erg goed. Als er bijvoorbeeld nieuwe ontwikkelingen zijn op het gebied van auteursrecht, word ik keurig bijgespijkerd. Bonden doen in het algemeen heel goed werk. Neem nou de nieuwe Wet Auteurscontractenrecht, sinds deze zomer van kracht. De bescherming van auteurs is nu véél beter geregeld. Zonder de inzet van de Ntb en andere bonden was het niet gelukt deze wet tot stand te brengen. Dat is geen overdrij-

ving: het was gewoonweg niet van de grond gekomen. En deze nieuwe wet, daar profiteren we allemaal van. Toch zijn er nog te veel muzikanten en auteurs niet lid van een bond zoals de Ntb. Jammer. Dat komt omdat het vaak einzelgängers zijn, in feite een beroepseigenschap. De notie van gezamenlijk een vuist maken is niet aanwezig. Wél zijn muzikanten vaak aangesloten bij Buma/Stemra. Logisch, die club harkt inkomen voor je binnen. Een nieuwe gunstige wet voor elkaar boksen is wat abstracter. En het besef dat rechtshulp, een contractanalyse of btw-perikelen met steun van de bond tot financiële verbetering kunnen leiden, wil ook niet zo goed doordringen. Maar eerlijk is eerlijk: ik ben lange tijd net zo naïef geweest. Muziek maken, daar gaat het om. De rest is niet belangrijk. Maar toch weet ik zeker: als iemand mij had gewezen op mijn rechten, dan was er eerder een lampje gaan branden. Maar dat is niet gebeurd in die tijd. Mijn missie is dan ook om het soort muzikant dat ik ooit was nu wél te bereiken. Het verspreiden van kennis, mensen wijzen op hun rechten en ingewikkelde zaken transparant maken, daar sta ik voor.

Wat zijn je plannen voor de toekomst?

Wat ik nu doe bevalt me goed en er zijn nog heel veel uitdagingen. Muziek, Buma/Stemra en olijfolie produceren, mooier kan niet. Ik ga dus door waar ik mee bezig ben.

